



## Христо Смирненски

### Биографични бележки



**Христо Димитров Измирлиев (Смирненски)** е роден на 17 септември 1898 г. в град Кукуш, където получава първоначалното си образование. През 1912 г. започва Балканската война и българските войски освобождават Кукуш. (По силата на Берлинския договор част от Македония и Южна Тракия и след Освобождението остават под османско "присъствие".) Радостта на населението обаче е твърде кратка. След победата между балканските съюзници изникват разногласия, по вина на управляващите кръгове избухва Междусъюзническата война. Пред опасността от настъпващите гръцки войски жителите напускат Кукуш, градът е опожарен. Семейството на Димитър Измирлиев заедно с хилядите бежанци се отправя да търси спасение и препитание в София. Тук Христо

се записва в Техническото училище, но заедно с братята и сестра си помага в издръжката на семейството - продава вестници.

От 1915 г. по примера на по-големия си брат Тома Христо започва да сътрудничи на хумористичните издания - най-напред на вестник "К'во да е", където за пръв път се подписва с един от най-известните си псевдоними като хуморист - Ведбал. От следващата година той публикува хумористични стихове и фейлетони в "Българан", "Родна лира", "Художествена седмица", "Смях и сълзи", "Барабан", "Сила". Необикновено находчив и плодовит, Ведбал, въпреки младостта си, става един от най-търсените и популярни за онова време хумористи. През 1917 г. за пръв път се подписва с псевдонима *Смирненски*, с който остава в класиката на българската литература.

Ученик в Техническото училище, той продължава да се труди - като обикновен работник, продавач в колониален магазин и др. По това време избухва Първата световна война. През май 1917 г. Христо е принуден да постъпи като юнкер във Военното училище, но въпреки суровото казармено всекидневие продължава да пише и да публикува в хумористичните издания. През 1918 г. излиза първата му книга "Разнокалибрени въздишки в стихове и проза".

Силно въздействие върху идейното развитие на младия поет оказват Октомврийската революция и Войнишкото въстание през 1918 г. Отвратен от жестокостта, с която правителството потушава въстанието, Христо Измирлиев твърдо решава и напуска Военното училище.

Цивилният живот не предлага много радости на младия хуморист. Той е принуден с тежък труд да изкарва прехраната си - отначало е писар II разред в Управлението по транспорта, после карнетист, след това е чиновник в Дирекцията на стопанските грижи, репортер, касиер, редактор, коректор...

През пролетта на 1920 г. е приет за член на комунистическия младежки съюз, а през следващата - на комунистическата партия.

През ноември 1919 г. по решение на партията започва да излиза седмичното хумористично художествено-литературно списание "Червен смях". Участието на Смирненски в списването му има решаващо значение за него - хуморът му става все по-социално насочен... В края на февруари 1922 г. партийното издателство - Общо работническо кооперативно дружество "Освобождение" - отпечатва лирическата сбирка на Смирненски "**Да бъде ден!**".

Обратно към: [Христо Смирненски][СЛОВОТО]

